

वा०श०

11 26 11

॥५॥ अन्येष्वपि देवेष्वेवं गतेषु तिर्यग्योनिस्वरूपंगतेष्वित्यर्थः ॥६॥७॥ मुक्त्वा कृत्वा ॥८॥ अकुतूहलभावेन मांदृष्ट्वाप्यविस्मयनिर्भयानादरभावेन योनावगच्छसि तस्य तव प्रीतोस्मि ॥९॥ कोन्योऽस्ति न कोपि सर्वेपि जानंतीत्यर्थः ॥१०॥ अथ मरुतो व्याजस्तुत्याह ॥ धन्य इति ॥११॥ लोकेषु विद्यत इत्युत्तरमेकः श्लोकः प्रक्षिप्तः उक्तार्थत्वादितिकत

इंद्रो मयूरः संवत्तो धर्मराजस्तु वायसः ॥ कृकला सोधनाध्यक्षो हंसश्च वरुणो भवत् ॥ ५ ॥ अन्येष्वपि गतेष्वेवं देवेष्वरिनिषूदन ॥ रावणः
प्राविशद्यज्ञं सारमेय इवाशुचिः ॥ ६ ॥ तंच राजानमासाद्य रावणो राक्षसाधिपः ॥ प्राह युद्धं प्रयच्छेति निर्जितोस्मीति वावद ॥ ७ ॥ ततो
मरुत्तो नृपतिः को भवानित्युवाच तं ॥ अवहासंततो मुक्त्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ ८ ॥ अकुतूहलभावेन प्रीतोऽस्मितवपार्थिव ॥ धनद
स्यानुजं यो मां नावगच्छसि रावणं ॥ ९ ॥ त्रिषु लोकेषु को न्योस्तियो न जानाति मेवलं ॥ भ्रातरं येन निर्जित्य विमानमिदमाहृतं ॥ १० ॥
ततो मरुतः स नृपस्तं रावणमथाब्रवीत् ॥ धन्यः खलु भवान्येन ज्येष्ठो भ्रातारणे जितः ॥ न त्वया सदृशः श्लाघ्यस्त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ ११ ॥
ना धर्मसहितं श्लाघ्यं न लोकप्रतिसंहितं ॥ कर्मदौ रात्म्यकं कृत्वा श्लाघसे भ्रातृनिर्जयात् ॥ ॥ कंत्वं प्राक्केवलं धर्मचरित्वा लब्धवान्वरं ॥
श्रुतपूर्वहिनमया भाषसे यादृशं स्वयं ॥ १२ ॥ तिष्ठेदानीं न मे जीवन्प्रतियास्यसि दुर्मते ॥ अद्य त्वानि शितैर्बाणैः प्रेषयामि यमक्षयं ॥ १३ ॥
ततः शरासनं गृह्यसायकांश्च नराधिपः ॥ रणाय निर्ययौ क्रुद्धः संवत्तो मार्गमावृणोत् ॥ १४ ॥ सो ब्रवीत्स्नेहसंयुक्तं मरुतंतं महानृपिः ॥ श्रो
तव्यं यदि मद्वाक्यं संप्रहारो न ते क्षमः ॥ १५ ॥ माहेश्वरमिदं सन्नमसमातंकुलंदहेत् ॥ दीक्षितस्य कुतो युद्धं क्रोधित्वं दीक्षिते कुतः ॥ १६ ॥
संशयश्च जयेनित्यं राक्षसश्च सुदुर्जयः ॥ स निवृत्तो गुरोर्वाक्यान्मरुतः पृथिवीपतिः ॥ विस्तृज्य स शरं चापं स्वस्थो मखमुखो भवत् ॥ १७ ॥

कः॥ ॥ कंत्वमिति ॥ केवलं पूज्यपुजारहितं कंधर्मैषाकरित्वावरं लब्धवानसि ॥ अथादिभिरिति ॥

उ० कां०

॥ २८ ॥